

РЕШЕНИЕ

№ 3419

гр. София, 26.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска
Ванина Колева**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3419** по описа за **2021** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Д. Г. Б. от [населено място], [улица], чрез процесуален представител адв. Г. М. от САК, срещу решение от 26.02.2021 г., постановено по н.а.х.д.№ 16883/2020 г. от СРС, НО, 94-ти състав.

С обжалваното решение наказателно постановление № 20-4332-020955/01.12.2020 г. е потвърдено в частта, с която за нарушение на чл.48 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв., като в частта, с която за нарушение на чл.147, ал.1 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 лв. НП е отменено.

Касаторът оспорва въззивното решение само в частта, с която е потвърдено НП.

В жалбата се твърди, че решението на въззивния съд е постановено при допуснати съществени процесуални нарушения. Изложени са доводи, че е нарушено правото на защита пред въззивния съд, тъй като Б. е получил призовката на 04.02.2021 г., а съдебното заседание е проведено на 08.02.2021 г. и не е имал достатъчно време да организира защитата си. Сочи се, че във въззивното производство е следвало да намери приложение чл.56, ал.3 ГПК, по аргумент от чл.63, ал.1 ЗАНН и чл.144 АПК.

Твърди се, че не е изяснена фактическата обстановка. Не е ясно защо е прието, че са били нанесени материални щети и на двата автомобила. В АУАН е нарушена нормата на чл.49, т.9 ЗАНН – липсват трите имена, ЕГН и точните адреси на лицата,

претърпели имуществени вреди от нарушението.

Ответникът, редовно призован, не се явява не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на прокуратурата заявява становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Двадесет и втори касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Приетата от районния съд е фактическа обстановка се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства, както и показанията на разпитания актосъставител В. В. и свидетелите З. Х. и Д. М.. Установено е, че на 04.11.2020 г. около 15,40 ч. касаторът е управлявал лек автомобил марка „Р.“ с рег. [рег.номер на МПС] по [улица]с посока към [улица]. На равнозначното кръстовище на [улица]и [улица]Б. не дал предимство и не пропуснал дясностоящия спрямо него лек автомобил, управляван от свид. Д. М., поради което е настъпило ПТП. Пристигналите на мястото органи на МВР съставили АУАН № GD328226/04.11.2020 г. за нарушение разпоредбата на чл.48 ЗДвП. Въз основа на АУАН е издадено оспореното НП, с което на основание чл.179, ал.2, във вр. чл. 179, ал.1, т.5, предл. четвърто на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева. Въз основа на тази фактическа обстановка въззивният съд е приел, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора.

Този извод на съда е правилен.

Неоснователно е оплакването за нарушение на правото на защита на касатора. Изложената в жалбата теза, че пред СРС е следвало да намери приложение разпоредбата на чл. 56, ал.3 ГПК, по аргумент от чл.63, ал.1 ЗАНН и чл.144 АПК е невярна. Правилата за даване ход на делото пред въззивната съдебна инстанция са точно определени от закона в чл.61, ал.2 ЗАНН. Особеното в това производство е, че не само не е предвиден срок за призоваване на жалбоподателя, но ход на делото се дава дори да не е намерен на адреса и да не е призован. В настоящия случай Б. се явява лично в съдебно заседание и с нищо не е накърнено правото му на защита.

Неоснователни са оплакванията за допуснати процесуални нарушения - неизяснена фактическа обстановка. Както бе посочено по-оре приетата фактическа обстановка от районния съд е безспорно установена и съдържа всички правнорелевантни към

настоящия спор факти и обстоятелства. Неотносимо към съставомерността на нарушението е обстоятелството дали има материални щети и на коя част от автомобила са те. Предвидената в чл.179, ал.2 ЗДвП санкция е за предизвикване на ПТП следствие неспазване правилата за предимство, а не за причиняване на материални щети.

Неоснователно е и оплакването за нарушение на чл.49, т.9 ЗАНН. В тази насока въззивният съд е изложил подробни и убедителни мотиви, които настоящата инстанция споделя изцяло и не счита за необходимо да преповтаря.

АУАН и НП са издадени от компетентни органи в кръга на предоставените им правомощия в изискуемите от закона форма и съдържание. В хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, обуславящи отмяната на НП. Наложено е в рамките на предвиденото от закона.

Тъй като настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

С оглед липсата на претенции за присъждане на разноски и по аргумент от нормата на чл. 81 ГПК във вр. счл.144 АПК, този въпрос съдът не обсъжда.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, XXII- ри касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 26.02.2021 г., постановено по н.а.х.д.№ 16883/2020 г. от СРС, НО, 94-ти състав, с което наказателно постановление № 20-4332-020955/01.12.2020 г., издадено от началник група към ОПП СДВР е потвърдено, в частта, с която за нарушение на чл.48 от Закона за движение по пътищата ,на Д. Г. Б. ЕГН [ЕГН], е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 200 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: